

مدل یابی ساختاری گرایش به سوءصرف مواد بر اساس ویژگی‌های شخصیتی با میانجی‌گری عزت نفس

مریم اکبری^۱، حسین ابراهیمی مقدم^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۵/۲۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۲/۰۲

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف مدل یابی ساختاری گرایش به سوءصرف مواد بر اساس ویژگی‌های شخصیتی با میانجی‌گری عزت نفس در افراد معتاد به مواد مخدر تحت درمان در شهر تهران انجام شد.

روش: این مطالعه از نوع همبستگی به شیوه معادلات ساختاری بود. گروه نمونه شامل ۲۰۰ نفر از مردان معتاد مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد شهر تهران بود که به روش نمونه‌گیری خوش‌آئی تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شاند. ابزار پژوهش شامل مقیاس آمادگی به اعتیاد، پرسش‌نامه عزت نفس، و پرسش‌نامه شخصیت بود. **یافته‌ها:** براساس نتایج، مدل پیشنهادی از برازش مطلوبی برخوردار بود. ویژگی‌های شخصیتی روان‌رنجوری به صورت مستقیم پیش‌بین مثبت، و وظیفه‌شناسی به صورت مستقیم پیش‌بین منفی برای گرایش به سوءصرف مواد بودند ($P < 0.05$). عزت نفس به صورت مستقیم پیش‌بین منفی برای گرایش به سوءصرف مواد بود ($P < 0.05$). ویژگی شخصیتی روان‌رنجوری با میانجی‌گری عزت نفس پیش‌بین منفی برای گرایش به سوءصرف مواد بود ($P < 0.05$). **نتیجه‌گیری:** بنابراین ویژگی‌های شخصیتی به طور مستقیم و از طریق عزت نفس بر گرایش به سوءصرف مواد تاثیر می‌گذارند.

کلید واژه‌ها: گرایش به سوءصرف مواد، ویژگی‌های شخصیتی، عزت نفس

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی گروه روان‌شناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

۲. نویسنده مسئول: دانشیار گروه روان‌شناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران، پست الکترونیکی:

hem_psy@yahoo.com

مقدمه

وابستگی به مواد^۱ در حال حاضر به عنوان یک مشکل جدی در بهداشت عمومی هر جامعه مطرح است. با توجه به افزایش رو به رشد میزان بروز و شیوع مصرف مواد در بین جوانان و به خصوص پیشرفت سریع آنان به سمت رفتارهای پرخطر، برنامه جامعی برای مسئله وابستگی به مواد و گرایش به سوءصرف مواد^۲ نیاز است (لطفی کاشانی و عسگری، ۱۳۸۸). معمولاً مصرف مواد مخدر در افراد در آغاز به صورت تفتنی بوده، پس از مدتی به الگویی اجباری برای مصرف تبدیل می‌شود. همچنین به علل مختلف، الگوی مصرف نیز در حال تغییر است؛ به طوری که ماده آغازین مصرفی با ماده مورد مصرف در موقعیت کنونی تفاوت کرده است (دینهارت و مارفی، ۲۰۱۳). در حال حاضر مهم ترین تهدیدی که اغلب جوامع و از جمله کشور ما را با مخاطرات جدید روپرتو ساخته تغییر تدریجی الگوی مصرف مواد مخدر و سوءصرف مواد می‌باشد. سوءصرف مواد^۳ می‌تواند با تغییر در سیستم افیونی^۴ با شکل‌گیری مجموعه‌ای از نشانه‌های منفی از جمله بی‌لذتی، بی‌حسی عاطفی عمومی، احساس بریدن از زندگی، قطع علاقه به احساسات دیگران، احساس کناره‌گیری، فراموشی و انزوا شده و با تنظیم سیستم افیونی ادامه مصرف را تقویت کند (ابوسوس، ۲۰۱۱).

۲۰۴
204

سوءصرف مواد از مهم‌ترین مضلاتی است که گستره جهانی یافته است. بر کسی پوشیده نیست که اعتیاد عوارضی بسیار جدی بر سلامت فرد، زندگی خانوادگی، اقتصاد جامعه، امنیت، رشد فرهنگی، مهار توسعه، بر هم خوردن ثبات سیاسی، تهدید روند دمکراسی، مرگ‌های زودرس، از هم گسیختگی خانواده، بزهکاری و اضطراب دارد (هرسن، تارنر و بیدل، ۲۰۱۱). سوءصرف مواد و اعتیاد، از غم‌انگیزترین مضلات جوامع امروزی هستند. وابستگی به مواد، اختلال مزمن و عود کننده‌ای است که شروع و تداوم آن متأثر از تعامل عوامل مختلف ژنتیکی، روانی-اجتماعی و محیطی است. این

سال سیزدهم شماره ۱ بهار ۱۳۹۸
Vol.13. No.51. Spring 2019

- 1.drug dependence
- 2. drug abuse tendency
- 3 .Dennhardt, & Murphy
- 4 .substance abuse

- 5 .Opium system
- 6 .abuse
- 7. Hersen, Turner, & Beidel

بیماری مانند سایر بیماری‌های روانی از چندین عامل سرچشمه می‌گیرد. در هر فرد ممکن است گروه خاصی از آن‌ها بیشتر شرکت داشته باشند (کیخای فرزانه، خاکپور، کیخای فرزانه و خلعتبری، ۱۳۹۱).

تحقیقات و بررسی‌های پراکنده که در سالیان گذشته در ایران انجام گرفته؛ مؤید شیوع بالای اختلال مصرف مواد در کشور است؛ هر چند هنوز آمار دقیقی از مقدار اختلال مصرف مواد در ایران در دسترس نیست و اطلاعات منتشر شده در این زمینه تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. کمبود تحقیقات جامعه و علمی، ناکافی بودن گزارشی در مورد اختلال مصرف مواد به دلیل رویکردهای جرم‌گرایانه و انگک اجتماعی بالا و نگاه امنیتی به مساله از جمله عواملی است که به کمبود اطلاعات دقیق و جامع در این حیطه منجر شده است (ابراهیمی مقدم، ۱۳۹۴).

در سبب‌شناسی اختلالات مرتبط با مصرف مواد، نقش ویژگی‌های شخصیتی همیشه مطرح بوده است (کالیگوری^۱، ۲۰۰۰). به نظر آلپورت^۲ شخصیت عبارت از سازمان دهنده پویای روانی-فیزیولوژیکی درون فرد که رفتار و افکار شخص را تعیین می‌کند. کتل^۳ نیز تقریباً هم زمان با آلپورت به بررسی مجزای شخصیت با استفاده از روش تحلیل عاملی پرداخت. از نظر کتل شخصیت آن چیزی است که امکان پیش‌بینی آنچه را که یک شخص در موقعیت معینی انجام خواهد داد، می‌دهد. آیزنک^۴، شخصیت هر فرد را گرایش‌های دیرپایی سرشتی وی و آن موقعیت بنیادین معینی می‌داند که زمینه‌ساز تفاوت‌های فردی مهم در رفتار محسوب می‌شود (شولتز و شولتز^۵، ۱۳۹۲).

مک‌کری^۶ و همکاران (۲۰۰۲)، با استفاده از تحلیل عاملی به این نتیجه رسیدند که می‌توان بین تفاوت‌های فردی در خصوصیات شخصیتی پنج عامل عمده را منظور نمود: روان‌رنجوری^۷، که به تمایل برای تجربه اضطراب، تنفس، ترجم‌جویی، خصومت، تکانشگری، افسردگی و عزت‌نفس پایین برمی‌گردد؛ برونگرایی^۸ به تمایل فرد برای مثبت

1 .Caligiuri

5 .Schultz

2 .Allport

6 .McCrae

3 .Cattell

7 .neuroticism

4 .Eysenck

8 .exerovertion

بودن، جرات‌طلبی، پرانژری بودن و صمیمی بودن اطلاق می‌شود؛ پذیرش^۱ به تمايل فرد برای کنجکاوی، عشق به هنر، هنرمندی، انعطاف‌پذیری و خردمندی و خردورزی اطلاق می‌شوند؛ سازگاری^۲ به تمايل فرد برای بخشنده‌گی، مهربانی، سخاوت، همدلی و همفکری، نوع دوستی و اعتماد همراه است؛ و سرانجام اين که وظيفه‌شناسي^۳ به تمايل فرد برای منظم بودن، کارا بودن، قابلیت اعتماد و اتكا، خودنظم بخشی، پیشرفتمداری، منطقی بودن و آرام بودن برمی‌گردد.

خصوصیات روانی- شخصیتی معتقدان به مواد مخدر، صرفا ناشی از مصرف مواد مخدر نیست بلکه معتقدان قبل از اعتیاد دارای نارسانی‌های روانی- شخصیتی عدیده‌ای هستند که بعد از اعتیاد، به صورت مخرب‌تری، ظاهر و تشدید شده‌اند. لذا مسئله معتقد، تنها مواد نیست، بلکه در اصل رابطه متقابل ویژگی‌های شخصیتی او و اعتیاد نیز مطرح است (هاشمی، غصنفری، دنیوی و سپهوند، ۱۳۹۴). مطالعات متعدد (ایرج^۴ و همکاران، ۲۰۱۳؛ دوبی، آرورا، گوپتا، و کومار^۵، ۲۰۱۰) نشان داده‌اند بین شخصیت و اعتیاد رابطه‌ای متقابل وجود دارد. فرد به علت وضع خاص شخصیتی و نیازها، شکست‌ها، ناتوانی در برخورد با مسائل و ناکامی در زندگی و عدم ثبات عاطفی، به اعتیاد روی می‌آورد. شناخت شخصیت و ویژگی‌های رفتاری معتقدان به منظور مبارزه با اعتیاد و نیز پیشگیری و درمان آن اهمیت دارد (میلا بوجی وایس^۶ و همکاران، ۲۰۱۲)، آدم و نیک‌منش (۱۳۹۰) ارتباط مستقیمی را بین استعداد اعتیاد و ویژگی‌های شخصیتی به دست آورده‌اند. هاشمی، و همکاران (۱۳۹۴) نیز با مقایسه ویژگی‌های پایدار شخصیتی افراد مستعد سوءصرف مواد با افراد عادی به این نتایج دست یافتند که بین افراد مستعد سوءصرف مواد با افراد عادی در شاخص‌های پایداری هیجانی و درون‌گرایی- برون‌گرایی تفاوت وجود دارد.

۲۰۶
206

سال سیزدهم شماره ۱ بهار ۱۳۹۸
Vol.13. No.51. Spring 2019

-
- 1. openness
  - 2. agreeableness
  - 3. Conscientiousness

- 4. Ersche
- 5 . Dubey, Arora, Gupta, & Kumar
- 6 . Milivojevic

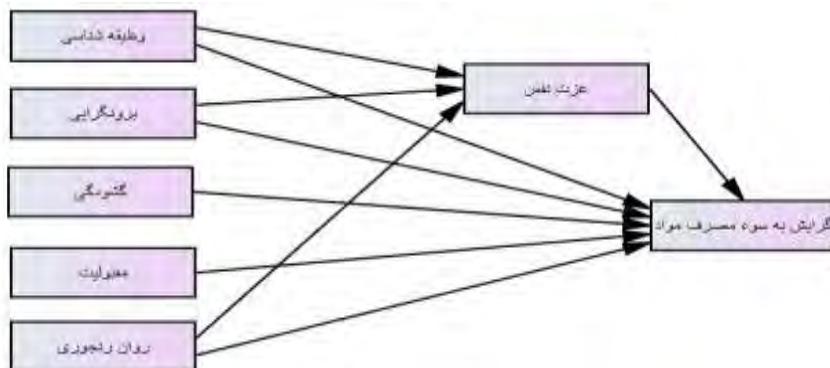
یکی از متغیرهای اثرگذار بر اعتیاد عزت نفس^۱ است. عزت نفس احساس ارزش، تصویب، تایید، پذیرش و ارزشمندی است که شخص نسبت به خویشتن دارد (اورث، رابینس و ویدمن، ۲۰۱۲). پژوهش‌ها نشان می‌دهند حدود ۸۰٪ معتادان از عزت نفس پایین، اضطراب بالا و جایگاه مهار بیرونی برخوردارند. فرد خود ارزشمند، به راحتی می‌تواند با تهدیدها و وقایع اضطراب آور زندگی بدون تجربه برانگیختگی منفی و از هم پاشیدگی روانی مقابله نماید (بوستین، ۲۰۰۰). عزت نفس قطعی ترین عامل در رشد روانی فرد محسوب می‌شود و اثرات برجسته‌ای در جریان فکری، احساسات، تمایلات، ارزش‌ها و هدف‌های وی دارد؛ هر اندازه که فرد در کسب عزت نفس دچار شکست شود؛ دستخوش اضطراب، تزلزل روانی و بدگمانی از خود، حقیقت‌گریزی و احساس عدم کفاایت از زندگی می‌شود (ایلاوسکی، ۲۰۱۰). عزت نفس زاییده زندگی اجتماعی و ارزش‌های آن است و در تمامی فعالیت‌های روزانه انسان به نوعی جلوه‌گر بوده و از مهمترین جنبه‌های شخصیت و تعیین‌کننده ویژگی‌های رفتاری انسان است (گریفس، پارسونس و هیل، ۲۰۱۰). پژوهش‌های انجام شده (قبری، عزیزی، و صفری، ۱۳۹۴؛ سوشما، کومار و بترا، ۲۰۱۵) رابطه متقابل ویژگی‌های شخصیتی و عزت نفس را نشان داده‌اند، و به علت وجود رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و عزت نفس با گرایش به سوءصرف مواد، عزت نفس به عنوان متغیر میانجی بین ویژگی‌های شخصیتی با گرایش به سوءصرف مورد بررسی قرار می‌گیرد. هدف پژوهش، ارائه الگویی مفهومی از اثر ویژگی‌های شخصیتی و عزت نفس بر گرایش به سوءصرف مواد در افراد معتاد تحت درمان بوده است. پژوهشگر بر آن است که ارتباط متغیرهای مذکور را در قالب مدل (شکل ۱) بررسی کند.

۲۰۷
207

پژوهش‌های شناختی، شماره ۱۵، پیاپی ۱۳، سال ۱۳۹۸، Vol. 13, No. 51, Spring 2019

1. self-esteem
- 2 .Orth, Robins, & Widaman
- 3 .Bukstein

- 4 .Elavsky
- 5 .Griffiths, Parsons, & Hill
6. Sushma, Kumar, & Batra

شکل ۱: مدل پیشنهادی برای بردسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی، عزت نفس و گرایش به صرف مواد

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر از جمله پژوهش‌های همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری (تحلیل مسیر) است. جامعه مورد مطالعه در پژوهش حاضر شامل تمامی معتادان (مرد) تحت درمان مراجعه کننده به مرکز ترک اعتیاد شهر تهران در تابستان سال ۱۳۹۶ بود. با توجه به ملاک کامری^۱ (۱۹۷۳)، نقل از هومن، ۱۳۸۰) که حجم نمونه ۲۰۰ نفر را در مطالعات چند متغیره قابل قبول و مطلوب توصیف می‌کند و با توجه به نوع مطالعه و تعداد متغیرهای پیش‌بین، نمونه‌ای به حجم ۲۰۰ نفر (مرد) به روش نمونه‌گیری خوش‌ای تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شد. بدین صورت که ابتدا از بین ۲۲ منطقه شهر تهران ۲ منطقه به صورت تصادفی انتخاب شد؛ سپس به صورت تصادفی از هر منطقه ۲ مرکز ترک اعتیاد انتخاب و در ادامه از هر مرکز ترک اعتیاد به صورت تصادفی ۵۰ نفر انتخاب شدند. سپس پرسش‌نامه‌ها در بین آنان توزیع و بعد از تکمیل، جمع‌آوری شد.

۲۰۸
208

سال سیزدهم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸
Vol. 13, No. 51, Spring 2019

ابزار

۱- مقیاس آمادگی به اعتیاد^۲: این مقیاس توسط وید^۳ و همکاران (۱۹۹۲) از پرسشنامه چندوجهی مینه‌سویا^۴ استخراج شده است. مقیاس ۳۸ پرسش دارد که با گزینه‌های

1. Comrey

4. Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI - 2)

2. Addiction potential scale (APS)

3. Wed

(درست یا غلط) ارزیابی می‌شوند. این مقیاس دارای دو دسته سوال است: سوال‌های ۳۶، ۳۴، ۳۳، ۳۲، ۳۱، ۲۸، ۲۴، ۲۳، ۱۹، ۱۸، ۱۲، ۱۱، ۶، ۵، ۱ به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. یعنی امتیاز گزینه درست معادل صفر و انتخاب گزینه غلط یک امتیاز خواهد گرفت. سوال‌های ۳۸، ۳۷، ۳۵، ۳۰، ۲۹، ۲۷، ۲۶، ۲۵، ۲۲، ۲۱، ۲۰، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۴، ۳، ۲ به صورت مستقیم نمره گزاری خواهد شد. یعنی انتخاب درست، یک امتیاز دارد و امتیاز انتخاب گزینه غلط صفر امتیاز خواهد بود. نمره نهایی مقیاس جمع همه امتیازات به دست آمده در مقیاس خواهد بود. این مقیاس در ایران توسط مینوی و صالحی (۱۳۸۲) ترجمه شده و نتایج نشان داده که توانایی تفکیک افراد معتقد از افراد عادی را دارد؛ در نتیجه از روایی تفکیکی مطلوبی برخوردار است. ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش خدادادیان (۱۳۹۳) ۰/۸۱ به دست آمده، و در تحقیق حاضر ۰/۹۲ به دست آمد.

۲- مقیاس عزت نفس روزینبرگ^۱: این مقیاس توسط روزینبرگ^۲ (۱۹۸۷) ساخته شده و حاوی ۱۰ سؤال است که به هر سؤال بر اساس مقیاس چهار گزینه‌ای کاملاً موافق، موافق، مخالف و کاملاً مخالف پاسخ داده می‌شود. حداکثر نمره ۴۰ و حداقل ۱۰ می‌باشد. یکی از پر استفاده ترین ابزارها بوده و دارای اعتبار و روایی بالایی است. گویه‌های ۱ تا ۵ به شکل مشبت و گویه‌های ۶ تا ۱۰ به صورت منفی ارائه شده است. رجی و بهلول (۱۳۸۶) ضریب آلفای کرونباخ در کل نمونه دانشجویی را ۰/۸۴، در دانشجویان پسر ۰/۸۷ و در دانشجویان دختر ۰/۸۰ گزارش کرده‌اند. ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش علیزاده و همکاران (۱۳۸۴) ۰/۸۹ و در این تحقیق ۰/۷۶ به دست آمد.

۳- پرسشنامه شخصیت گلدبُرگ^۳: این سیاهه از نوع خود گزارشی بوده که به وسیله گلدبُرگ بر اساس پنج عامل شخصیت طراحی شده و پنج عامل روان‌رنجوری، برون‌گرایی، گشودگی، مقبولیت و وظیفه‌شناسی را اندازه گیری می‌کند. شامل ۵۰ سؤال بوده که الگوی پاسخ‌دهی به آن پنج گزینه‌ای لیکرت می‌باشد. ضریب آلفای کرونباخ

1. Rosenberg self-esteem Scale
2. Rosenberg

3. Goldberg personality questionnaire

توسط گلدبرگ (۱۹۹۹)، برابر با $0/84$ و روایی این سیاهه از طریق همبستگی با چند پرسش‌نامه‌ی شخصیتی از جمله، 16 عاملی کتل برابر با $0/73$ گزارش شده است (شفیعی تبار، خداپناهی و صدق‌پور، ۱۳۸۷). ضریب آلفای کرونباخ در این تحقیق $0/89$ به دست آمد.

یافته‌ها

آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه در جدول 1 ارائه شده است.

جدول ۱: آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در نمونه انتخابی

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	متغیرها
گرایش به سوءصرف	۲۲/۶۵	۴/۲۳	گشودگی	۳۴/۰۷	۵/۱۳	
عزت نفس	۲۴/۵۰	۴/۵۸	مقبولیت	۳۶/۳۵	۵/۱۲	
وظیفه‌شناسی	۳۶/۲۸	۵/۶۰	روان‌رنجوری	۲۹/۲۵	۵/۵۷	
برون‌گرایی	۲۹/۸۹	۵/۱۰	-	-	-	

ماتریس همبستگی متغیرهای مورد مطالعه در جدول 2 ارائه شده است.

جدول ۲: ماتریس همبستگی ویژگی‌های شخصیتی، عزت نفس و گرایش به سوءصرف مواد

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱- گرایش به مصرف مواد	۱	-	-	-	-	-	-
۲- عزت نفس	-۰/۲۷۷**	۱	-	-	-	-	-
۳- وظیفه‌شناسی	-۰/۲۸۱**	۰/۱۶۲*	۱	-	-	-	-
۴- برون‌گرایی	-۰/۰۰۳	۰/۱۵۰*	۰/۱۸۹**	۱	-	-	-
۵- گشودگی	-۰/۱۸۶**	۰/۱۵۶*	۰/۲۴۵**	۰/۰۶۴	۱	-	-
۶- مقبولیت	۰/۰۰۳	۰/۰۰۵	۰/۲۶۲**	۰/۱۷۷*	۰/۰۷۵	۱	-
۷- روان‌رنجوری	۰/۲۳۵**	۰/۲۴۷**	-۰/۱۶۰*	-۰/۱۱۷	-۰/۰۹۸	-۰/۰۵	۱

* $P < 0/05$, ** $P < 0/01$

با توجه به نتایج جدول 2 ، مشخص است که بین عزت نفس، وظیفه‌شناسی و گشودگی با گرایش به سوءصرف مواد رابطه منفی معنی‌داری وجود دارد ($P < 0/01$). همچنین با توجه به نتایج جدول مشخص است که بین ویژگی شخصیتی روان‌رنجوری با گرایش به سوءصرف مواد رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($P < 0/01$). از طرفی با توجه به

۲۱۰
210

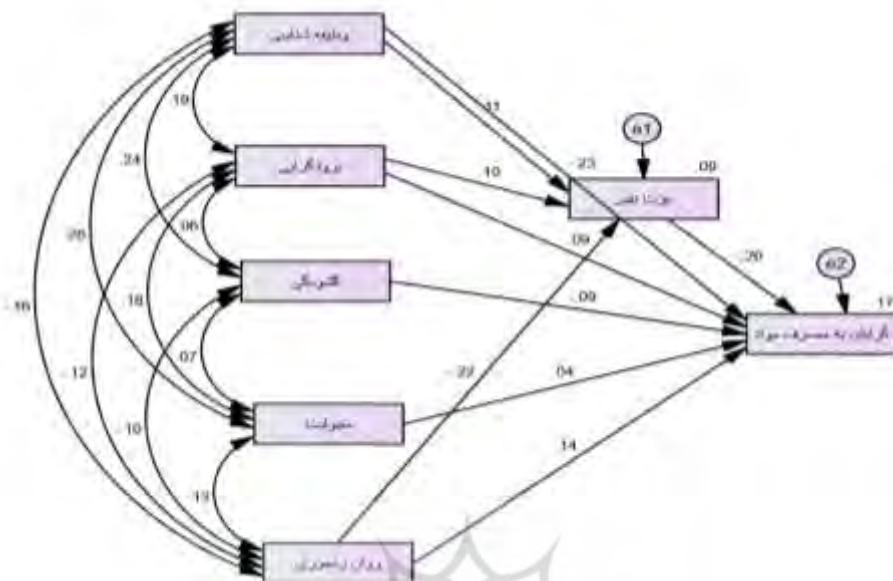
سال سیزدهم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸
Vol.13, No.51, Spring 2019

نتایج جدول مشخص است که بین ویژگی‌های شخصیتی بروون‌گرایی و مقبولیت با گرایش به سوء مصرف مواد رابطه آماری معنی‌داری وجود ندارد. همچنین با توجه به نتایج پژوهش مشخص است که بین ویژگی‌های شخصیتی وظیفه‌شناسی، بروون‌گرایی و گشودگی با عزت نفس رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$). دیگر یافته پژوهش این بود که بین ویژگی شخصیتی روان‌رنجوری با عزت نفس رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$). از طرفی با توجه به نتایج جدول مشخص است که بین ویژگی شخصیتی مقبولیت با عزت نفس رابطه وجود ندارد. در جدول شماره ۳ شاخص‌های برازنده‌گی مدل مفهومی پژوهش ارائه شده است.

جدول ۳: شاخص‌های برازش مدل

شاخص	مدل پیشنهادی	X ² /DF	GFI	AGFI	NFI	CFI	IFI	SRMR	RMSEA
	۱/۲۱	۰/۹۹	۰/۹۵	۰/۹۸	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۹۹	۰/۰۳	۰/۰۲

به طور کلی در کار با برنامه آموس هر یک از شاخص‌های به دست آمده به تنها بی دلیل برازنده‌گی یا عدم برازنده‌گی مدل نیستند. شاخص‌ها را در کنار هم بایستی تفسیر نمود. در جدول ۳ مقدارهای به دست آمده برای این شاخص‌ها ارائه شده که در مجموع الگو در جهت تبیین و برازش از وضعیت مناسبی برخوردار می‌باشد. با توجه به نتایج جدول مشخص است که مقدار مجدولی بهنجار شده یا نسبی ($X^2/DF = 0.21$) کمتر از نقطه برش به دست آمده است. همچنین مشخص است که مقدار شاخص نیکویی برازش ($GFI = 0.99$)، شاخص نیکویی برازش اصلاح شده ($AGFI = 0.95$)، شاخص برازش هنجار شده یا شاخص برازش بنتلر-بونت ($NFI = 0.98$)، شاخص برازش تطبیقی ($CFI = 0.99$) و همچنین شاخص برازش افزایشی ($IFI = 0.99$) نزدیک به ۱ و بیشتر از نقطه برش ۰/۹۰ است. از طرفی با توجه به نتایج جدول مشخص است که ریشه دوم میانگین مربعات خطای برآورد ($RMSEA = 0.03$) و ریشه دوم میانگین مربعات باقیمانده استاندارد شده ($SRMR = 0.02$) کمتر از نقطه برش ۰/۰۸ می‌باشند. می‌توان نتیجه گرفت مدل پیشنهادی دارای برازش مناسب با داده است.

شکل ۲: مدل مسیر تاثیر ویژگی‌های شخصیتی و عزت نفس بر گرایش به سوءصرف مواد در حالت ضرایب استاندارد

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تدوین مدل گرایش به سوءصرف مواد با توجه به عزت نفس و ویژگی‌های شخصیتی انجام شد. نتایج به دست آمده نشان داد که مدل فرضی اولیه مورد تائید قرار گرفته و از برازنده‌گی بسیار مناسبی برخوردار است. با توجه به برآش مدل می‌توان استنباط کرد که ویژگی‌های شخصیتی و عزت نفس بر گرایش به سوءصرف مواد تاثیر معناداری دارد. نتایج به دست آمده از پژوهش‌های پیشین رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و عزت نفس و تاثیر آن‌ها بر گرایش به سوءصرف مواد را نشان می‌دهند. ولی پژوهشی که در آن به طور مستقیم و همزمان به بررسی سه متغیر مذکور (ویژگی‌های شخصیتی، عزت نفس و گرایش به سوءصرف مواد) پرداخته باشد؛ یافت نشد. با این وجود می‌توان گفت که این یافته پژوهش با نتایج پژوهش‌های نژادتقوی و سواری (۱۳۹۵)، هاشمی، و همکاران (۱۳۹۴)، نصیری، بخشی‌پور و دسری و نصیری (۱۳۹۳)، خیری، عبداللهی و شاهقلیان (۱۳۹۲)، احمدی، نجفی، حسینی‌المدنی و عاشوری (۱۳۹۱)،

۲۱۲
212

سال سیزدهم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸
Vol. 13, No. 51, Spring 2019

آدرم و نیکمنش (۱۳۹۰)، زولسکی، جینکنز، جانسون و گودوین^۱ (۲۰۱۱)، گایلون، کروک و بایلی^۲ (۲۰۰۷)، دوبی و همکاران (۲۰۱۰) و دانلی^۳ و همکاران (۲۰۰۸) همانگ است.

در تبیین یافته فوق می‌توان گفت از آنجا که افراد دارای ویژگی شخصیتی مختص به خود به شکل خاصی رفتار می‌کنند؛ می‌توان انتظار داشت که گرایش آنان به سمت رفتارهای هدفمند و مفید و همچنین رفتارهای پرخطر و آسیب‌رسان، متفاوت باشد. در نتیجه افراد دارای ویژگی‌های شخصیتی متفاوت، از میزان بهزیستی و سلامت روانی متفاوتی برخوردارند و در نتیجه میزان عزت نفس آنان و گرایش به سمت رفتارهای پرخطر نظری مصرف مواد در آنان متفاوت است. بنابراین می‌توان انتظار داشت افرادی که ویژگی‌های مانند وظیفه شناسی و گشودگی در آنان غالب است؛ از میزان عزت نفس بالاتری برخوردارند. در نتیجه گرایش آنان نسبت به مصرف مواد، کمتر است. می‌توان انتظار داشت افرادی که ویژگی شخصیتی روان‌رنجوری در آنان غالب‌تر است؛ از میزان عزت نفس پایین‌تری برخوردار بوده و گرایش به انجام رفتارهای پرخطر نظری مصرف مواد در آنان بالاتر است. معمولاً افرادی که ویژگی شخصیتی غالب در آنان روان‌رنجوری است؛ مضطرب، بیمناک و مستعد نگرانی هستند و احساس غم، تنهایی و طرد می‌کنند. این افراد احتمالاً دارای افکار غیرمنطقی می‌باشند و قدرت کمتری در کنترل تکانه دارند (مودی^۴، ۲۰۰۷). همچنین این افراد درجه انطباق پذیری ضعیف‌تر با دیگران دارند. شرایط فشار روانی نشان می‌دهد احتمالاً این ویژگی‌ها در افراد دارای خصیصه روان‌رنجوری آن‌ها را مستعد اعتیادپذیری می‌نماید. از طرفی افراد وجودانی دارای هدف و خواسته‌های قوی و از پیش تعیین شده‌اند. در واقع با وجودان بودن تمایل شخص به توانمندی در اضباط و وظیفه‌مند بودن را نشان می‌دهد (تیلوپولوس، پالیر و کاکسون^۵، ۲۰۱۰). می‌توان گفت نمرات پایین در این مقیاس با رفتارهای پرخطر چون سوء‌صرف مواد و مصرف الکل

1. Zvolensky, Jenkins, Johnson & Goodwin
2. Guillou, Crocq & Bailey

3. Donnelly
4. Moody
5. Tiliopoulos, Pallier & Coxon

مرتبط است و نمرات بالا در این مقیاس منجر به هدفمند بودن و برنامه‌ریزی و انجام رفتارهای مفید می‌شود.

همچنین عزت نفس از مهم‌ترین جنبه‌های شخصیت و تعیین‌کننده ویژگی‌های رفتاری انسان است. عزت نفس نقش محافظت‌کننده‌ای در مقابله با فشارهای روانی دارد که از فرد در مقابل فشارهای وقایع منفی زندگی حمایت می‌کند. فردی که از ارزشمندی بالایی برخوردار است، به راحتی قادر است با تهدیدها و وقایع فشارآور بیرونی بدون تجربه برانگیختگی منفی و از هم پاشیدگی سازمان بیرونی مواجه شود (محمدی، رفاهی و سامانی، ۱۳۹۲). عزت نفس پایین در افراد، علی‌الخصوص افراد معتاد به مواد مخدر، باعث می‌شود تا حتی از تجارب مثبت زندگی خود نیز ادراک منفی داشته باشند. این در حالی است که افراد دارای عزت نفس بالا در مقابل رویدادهای منفی زندگی از خود مقاومت زیادی نشان می‌دهند؛ در نتیجه گرایش به سوءصرف مواد در این افراد کمتر بروز پیدا می‌کند (دانلی و همکاران، ۲۰۰۸). به عبارت دیگر داشتن چشم‌اندازی متعادل که افراد را در راستای اهداف آن‌ها هدایت می‌کند، توانایی‌های مقابله و کنارآمدن را در آنان در مقابله با ضرورت‌های زندگی بالا می‌برد و از این‌رو عزت نفس مثبت‌تر و کیفیت زندگی بهتری را برای آن‌ها به ارمغان می‌آورد؛ می‌توان انتظار داشت افراد با عزت نفس بالاتر، گرایش کمتری به انجام رفتارهای پرخطر نظیر سوءصرف مواد داشته باشند. از آنجا که از عزت نفس به عنوان هسته مرکزی ساختارهای روان‌شناختی فرد و سپر محافظت فرد در مقابله با فشارهای روانی وقایع فشارآور منفی زندگی یاد شده؛ به نظر می‌رسد افرادی که از میزان عزت نفس بالاتری برخوردار هستند از مهارت‌های مقابله‌ای بالاتری برخوردار هستند. افراد با عزت نفس بالا، اعتقاد بالایی به خود و توانایی‌های درونی خود دارند. به نقش توانایی‌های خود در سرنوشت خود معتقد هستند. کمتر به شناس و عوامل بیرونی در تغییر سرنوشت خود باور دارند (میرزابی‌علویچه و همکاران، ۱۳۹۰). می‌توان انتظار داشت که میزان برخورداری افراد از عزت نفس بر میزان گرایش آنان به رفتارهای پرخطر نظیر سوءصرف مواد تاثیر داشته باشد.

۲۱۴
214

سال سیزدهم شماره ۱۱ بهار ۱۳۹۸
Vol.13. No.51. Spring 2019

با توجه به یافته‌های این پژوهش پیشنهاد می‌شود با ارتقای سطح عزت نفس از طریق آموزش مهارت‌هایی نظری مثبت‌اندیشی و مهارت‌های زندگی در مدارس و دانشگاه‌ها قدمی در جهت پیشگیری از گرایش افراد به سوءصرف مواد برداشته شود. از سوی دیگر از آنجایی که صفات شخصیتی دیرپا و بادوام بوده و ریشه در دوران کودکی دارند، باید مداخلات پیشگیری از اعتیاد را در این دوران و در کانون خانواده بنیان نهاد. در زمینه محدودیت‌های پژوهش می‌توان گفت، با توجه به اینکه جمع‌آوری داده‌ها به صورت خودگزارشی بوده ممکن است افراد سعی داشته باشند خود را بهتر از آنچه هستند جلوه دهند و با سوگیری و بی‌دقیقی به پرسشنامه‌ها پاسخ داده باشند. همچنین این مطالعه محدود به گروه نمونه‌ای از مردان معتاد تحت درمان مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد شهر تهران بوده، در نتیجه در تعیین دهی نتایج به سایر افراد و گروه‌ها باید جانب احتیاط را رعایت کرد.

منابع

- ابراهیمی مقدم، حسین (۱۳۹۴). سبب‌شناسی، پیشگیری و درمان اعتیاد به مواد مخدر- محرک- اینترنت. تهران: انتشارات فارابی.
- احمدی، محسن؛ نجفی، محمود؛ حسینی‌المدنی، سیدعلی و عاشوری، آلاله (۱۳۹۱). مقایسه سبک‌های دفاعی و ویژگی‌های شخصیتی در افراد معتاد و عادی. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۶(۲۳)، ۵۱-۳۹.
- آدرم، مهدیه و نیک‌منش، زهرا (۱۳۹۰). گرایش به مصرف مواد در جوانان بر اساس ویژگی‌های شخصیت. *مجله تحقیقات علوم پژوهشی*، ۱۲(۲)، ۱۰۴-۱۱۰.
- خدادادیان، پرویز (۱۳۹۳). پیش‌بینی گرایش به اعتیاد از طریق رگه‌های شخصیت و سبک‌های تفکر در دانش آموzan پسر دیرسنای شهر کرمانشاه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی. دانشگاه علامه طباطبائی.
- خیری، طوبی؛ عبداللهی، محمدحسین و شاهقلیان، مهناز (۱۳۹۲). مقایسه هوش هیجانی، سبک دلبلستگی و عزت نفس در افراد معتاد و غیر معتاد. *فصلنامه روان‌شناسی سلامت*، ۲(۲)، ۶۸-۴۶.
- رجی، غلامرضا؛ وبهلوی، نسرین (۱۳۸۶). سنجش پایایی و روایی مقیاس عزت نفس روزنبرگ در دانشجویان سال اول دانشگاه شهید چمران. *پژوهش‌های تربیتی و روان‌شناسی*، ۳(۸)، 48-33.

شولتر، دوان پی، و شولتر، سیدنی الن. (۱۳۹۲). نظریه‌های شخصیت. ترجمه یحیی سید‌محمدی، تهران: نشر ویرایش.

علیزاده، توران؛ فراهانی، محمدنقی؛ شهرآرای، مهرناز و علیزاده‌گان، شهرزاد (۱۳۸۴). رابطه بین عزت نفس و منع کنترل با استرس ناباروری زنان و مردان نابارور. *فصلنامه بازیابی و ناباروری*، ۶(۲۲)، ۲۰۴-۱۹۴.

قبری، سیروس؛ عزیزی، فریده؛ و صفری، حشمت (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی با عزت نفس دانشجویان دانشگاه بوعلی سینا همدان. *همایش بین‌المللی روان‌شناسی و فرهنگ زندگی*، استانبول، ترکیه.

کیخایی‌فرزانه، احمد رضا؛ خاکپور، حسین؛ کیخایی‌فرزانه، محمد مجتبی؛ و خلعتبری، جواد (۱۳۹۱). اثر گروه درمانی رفتاری-شناختی بر عزت نفس و شیوه نگرش به مواد مخدر در معتادان. *فصلنامه افق دانش*، ۴(۱۸)، ۱۸۵-۱۸۶.

لطفی کاشانی، فرح؛ و عسکری، علی اکبر (۱۳۸۸). اثربخشی درمان شناختی رفتاری، درمان نگهدارنده با متابون و درمان به شیوه کنگره ۶۰ بر تغییر وضعیت روانی معتادین به کراک. *فصلنامه اندیشه و رفتار در روان‌شناسی بالینی*، ۱۲(۲)، ۱۸-۷.

محمدی، مجتبی؛ فراهانی، جلال؛ کرمی، حمیدرضا؛ رسولی، ندا؛ رسولی، مجید؛ و فضلی، مهدی (۱۳۹۳). بررسی عوامل موثر در گرایش دانش آموزان دوره متوسطه به سوء‌صرف مواد مخدر و راه‌های پیشگیری از آن. *دوفصلنامه مطالعات مبارزه با مواد مخدر*، ۶(۲۲-۲۱)، ۷۸-۶۳.

مینوئی، محمود؛ و صالحی، مهدیه (۱۳۸۲). بررسی عملی بودن، اعتبار، روایی و هنجاریابی آزمون‌های APS و AAS به منظور شناسایی افراد در معرض و مستعد سوء‌صرف مواد در بین دانش آموزان پسر مقطع متوسطه شهر تهران. *فصلنامه اعتمادپذوهی*، ۱(۳)، ۱۰۸-۷۷.

نزاد تقوی، کبری؛ و سواری، کریم (۱۳۹۵). رابطه ویژگی‌های شخصیت با گرایش به سوء‌صرف مواد در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. *کنفرانس جهانی روان‌شناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم*، تهران.

نصیری، فرزاد؛ بخشی‌پور رودسری، عباس؛ و نصیری، سامان (۱۳۹۳). پیش‌بینی گرایش به مصرف مواد بر اساس عزت نفس و مؤلفه‌های هوش هیجانی. *فصلنامه اعتمادپذوهی*، ۱(۳)، ۱۴۶-۱۳۵.

هاشمی، شیما؛ غضنفری، فیروزه؛ دنیوی، وحید؛ و سپهوند، رامین (۱۳۹۴). مقایسه ویژگی‌های پایدار شخصیتی افراد مستعد سوء‌صرف مواد با افراد عادی. *فصلنامه پرستار و پزشک در رزم*، ۶(۳)، ۳۱-۲۶.

۲۱۶
۲۱۶

سال سیزدهم شماره ۱۳ پیاپی ۱۳۹۸
Vol. 13. No. 51. Spring 2019

- Abuse, S. (2011). *Mental Health Services Administration Office of Applied Studies: National Survey of Substance Abuse Treatment Services (NSSATS): 2009*. Data on Substance Abuse Treatment Facilities.
- Bukstein, O. G. (2000). Disruptive behavior disorders and substance use disorders in adolescents. *Journal of Psychoactive Drugs*, 32(1), 67-79.
- Caligiuri, P. M. (2000). The big five personality characteristics as predictors of expatriate's desire to terminate the assignment and supervisor-rated performance. *Personnel Psychology*, 53(1), 67-88.
- Dennhardt, A. A., & Murphy, J. G. (2013). Prevention and treatment of college student drug use: A review of the literature. *Addictive behaviors*, 38(10), 2607-2618.
- Donnelly, J., Young, M., Pearson, R., Penhollow, T. M., & Hernandez, A. (2008). Area specific self-esteem, values, and adolescent substance use. *Journal of Drug Education*, 38(4), 389-403.
- Dubey, C., Arora, M., Gupta, S., & Kumar, B. (2010). Five factor correlates: A comparison of substance abusers and non-substance abusers. *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, 36(1), 107-114.
- Ersche, K. D., Turton, A. J., Chamberlain, S. R., Müller, U., Bullmore, E. T., & Robbins, T. W. (2012). Cognitive dysfunction and anxious-impulsive personality traits are end phenotypes for drug dependence. *American Journal of Psychiatry*, 169(9), 926-936.
- Eysenck, H. J. (Ed.). (2012). *A model for personality*. Springer Science & Business Media.
- Griffiths, L. J., Parsons, T. J., & Hill, A. J. (2010). Self-esteem and quality of life in obese children and adolescents: a systematic review. *International Journal of Pediatric Obesity*, 5(4), 282-304.
- Guillon, M. S., Crocq, M. A., & Bailey, P. E. (2007). Nicotine dependence and self-esteem in adolescents with mental disorders. *Addictive Behaviors*, 32(4), 758-764.
- Hersen, M., Turner, S. M., & Beidel, D. C. (Eds.). (2011). *Adult psychopathology and diagnosis*. John Wiley & Sons.
- McCrae, R. R., Costa Jr, P. T., Terracciano, A., Parker, W. D., Mills, C. J., De Fruyt, F., & Mervielde, I. (2002). Personality trait development from age 12 to age 18: Longitudinal, cross-sectional and cross-cultural analyses. *Journal of personality and social psychology*, 83(6), 1456-1460.
- Milivojevic, D., Milovanovic, S. D., Jovanovic, M., Svrankic, D. M., Svrankic, N. M., Svrankic, S. M., & Cloninger, C. R. (2012). Temperament and character modify risk of drug addiction and influence choice of drugs. *The American Journal on Addictions*, 21(5), 462-467.
- Orth, U., Robins, R. W., & Widaman, K. F. (2012). Life-span development of self-esteem and its effects on important life outcomes. *Journal of Personality and Social Psychology*, 102(6), 1271.

- Sushma, Kumar, P., & Batra, P. (2015). A Study of Personality and Self Esteem among youth of Rohtak, Haryan .*Delhi Psychiatry Journal*, 18(1), 133-137.
- Zvolensky, M. J., Jenkins, E. F., Johnson, K. A., & Goodwin, R. D. (2011). Personality disorders and cigarette smoking among adults in the United States. *Journal of Psychiatric Research*, 45(6), 835-841.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

۲۱۸
218

سال سیزدهم شماره ۵۱ بهار ۱۳۹۸
Vol.13. No.51. Spring 2019